

نکته ۴: یاخته‌های عصبی (نورون) سه عملکرد دارند:

۱) تولید پیام عصبی در پاسخ به محرک. (۲) **هدایت جریان عصبی** در طول یاخته عصبی (۳) **انتقال پیام عصبی از پایانه آکسون به یاخته‌ای دیگر** (نورون یا سلول‌های ماهیچه‌ای یا سلول‌های بافت پوششی در غده‌ها)

نکته ۵: آسه و دارینه‌ها رشته‌های سیتوپلاسمی هستند که به جسم سلولی متصل هستند. **آسه و دارینه‌های بلند را رشته عصبی می‌نامند.**

نکته ۶: سلول‌های پشتیبان جزء بافت عصبی‌اند، ولی سلول عصبی نیستند. تعداد یاخته‌های پشتیبان چند برابر یاخته‌های عصبی است. یعنی بیشتر یاخته‌های بافت عصبی، غیرعصبی هستند، بنابراین **بیشتر یاخته‌های بافت عصبی، آکسون و دندریت ندارند و توانایی هدایت و انتقال پیام عصبی را ندارند.**

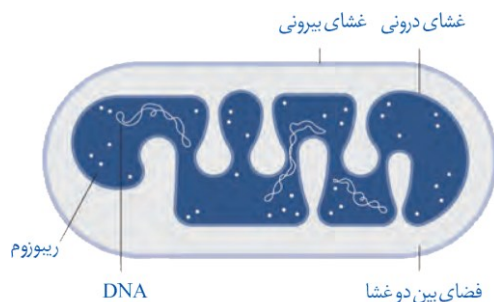
نکته ۷: همه یاخته‌های بافت عصبی (چه نورون‌ها و چه نوروگلیاها) هسته دارند، **ریبوزوم** (برای پروتئین‌سازی) **میتوکندری** (برای تولید انرژی) **شبکه آندوپلاسمی صاف** (برای تولید لیپیدها)، **دستگاه گلژی** (برای بسته‌بندی پروتئین‌ها)، دارند.

نکته ۸: میتوکندری: اندامک دو غشایی است و کار آن تامین انرژی برای یاخته است. درون میتوکندری اکسیژن مصرف و CO_2 تولید می‌شود. غشای خارجی آن صاف ولی غشای داخلی آن چین‌خورده است. در غشاء داخلی آن آنزیم‌های ATP ساز قرار دارند. در بخش داخلی میتوکندری چند مولکول دناى حلقوی و چندین عدد ریبوزوم وجود دارد که برخی پروتئین‌های مورد نیاز خود را می‌سازد.

نکته ۹: همه سلول‌های زنده بدن انسان انرژی خود را از سوخت گلوکز به دست می‌آورد و برای **هورمون‌های تیروئیدی** (T_3, T_4) گیرنده دارند که میزان تجزیه گلوکز و انرژی در دسترس سلول‌ها را تنظیم می‌کند. **تحت تأثیر این هورمون‌ها سوخت گلوکز، مصرف اکسیژن و تولید ATP و تولید کربن دی‌اکسید و محصولات اسیدی افزایش می‌یابد.**

نکته ۱۰: همه سلول‌های زنده بدن انسان **آنزیم (مولکول‌هایی با عمل اختصاصی)** دارند و یا مولکول‌هایی دارند که بر روی ساختارهای مختلف، عمل اختصاصی دارند.

نکته ۱۱: همه یاخته‌های پیکری بدن یک فرد از تقسیم میتوز یک سلول تخم به وجود می‌آیند. بنابراین **همه یاخته‌های بدن یک فرد ژن‌های یکسانی دارند.** ولی بیان ژن‌ها در آن‌ها متفاوت است. مثلاً همه نورون‌ها، نوروگلیاها، سلول‌های اصلی معده و سلول‌های ماهیچه‌ای، سلول‌های لوزالمعده، ژن پپسینوژن را دارند ولی این ژن فقط در سلول‌های اصلی معده روشن است و در سایر سلول‌ها خاموش است و یا همه ی این سلول‌ها ژن انسولین را دارند ولی ژن انسولین فقط در لوزالمعده روشن است.

نوروگلیا (سلول پشתיبان):

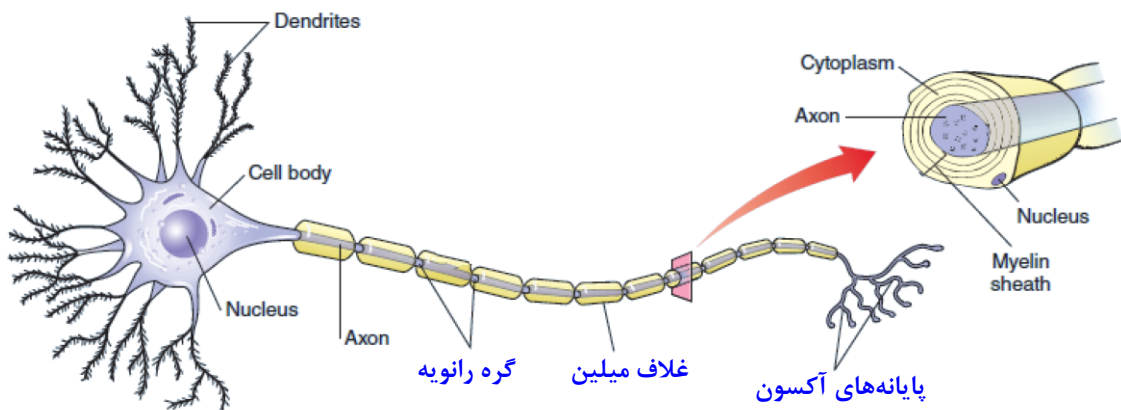
نکته ۱: نوروگلیاها یاخته غیرعصبی هستند ولی جزء بافت عصبی‌اند. در اطراف همه‌ی نورون‌ها چه میلین‌دار و چه بدون میلین، بطور حتم سلول نوروگلیا وجود دارد. تعداد یاخته‌های پشתיبان (نوروگلیا) چند برابر یاخته‌های عصبی است ولی اندازه آن‌ها از نورون‌ها کوچک‌تر است. **بیشتر یاخته‌های بافت عصبی، آکسون و دندریت ندارند و توانایی هدایت و انتقال پیام عصبی را ندارند.**

نکته ۲: یاخته‌های پشתיبان انواع گوناگونی دارند. یعنی متنوع‌اند و نقش‌های متفاوت دارند:

- ۱) برخی داربست‌هایی را برای استقرار یاخته‌های عصبی ایجاد می‌کنند.
- ۲) برخی در دفاع از یاخته‌های عصبی نقش دارند و با بیگانه‌خواری، میکروبها را می‌بلعند، این یاخته‌ها از مغز قرمز استخوان منشأ می‌گیرند. بنابراین نمی‌توان گفت که همه یاخته‌های موجود در بافت عصبی، در محل استقرار فعلی به وجود آمده‌اند.
- ۳) برخی در حفظ هم‌ایستایی (هوموستازی) مایع اطراف نورون‌ها (حفظ مقدار طبیعی یون‌ها) نقش دارند.
- ۴) برخی غلاف میلین تولید می‌کنند. برخی نوروگلیاها با پیچیده شدن به دور رشته‌های عصبی (آکسون و دندریت) در بسیاری از یاخته‌های عصبی ایجاد غلاف میلین می‌کنند. غلاف میلین رشته‌های آسه و دارینه بسیاری از یاخته‌های عصبی را می‌پوشاند و آن‌ها را عایق بندی می‌کند برخی نورون‌ها فاقد غلاف میلین هستند. بخش‌هایی از مغز نخاع که رشته‌های میلین‌دار وجود دارد سفید دیده می‌شود و بخش‌هایی که فاقد میلین هستند خاکستری دیده می‌شوند.

نکته ۳: غلاف میلین فقط توسط یاخته‌های غیرعصبی (نوروگلیا) ساخته می‌شود، هیچ نورونی (هیچ یاخته عصبی) در هیچ جای دنیا غلاف میلین نمی‌سازد. هر یاخته سازنده‌ی غلاف میلین قطعاً نوعی یاخته غیر عصبی است ولی جزء بافت عصبی است، یاخته‌های میلین‌ساز، فاقد آکسون و دندریت هستند و توانایی هدایت و انتقال پیام عصبی را ندارند.

نکته ۵: غلاف میلین پیوسته نیست و در بخش‌هایی از رشته قطع می‌شود. این بخش‌ها را گره رانویه می‌نامند. در گره‌های رانویه غلاف میلین یافت نمی‌شود و غشای نورون در تماس مستقیم با مایع بین‌یاخته‌ای مایع بین سلولی قرار دارد و پتانسیل عمل برای هدایت پیام عصبی در گره‌های رانویه ایجاد می‌شود.

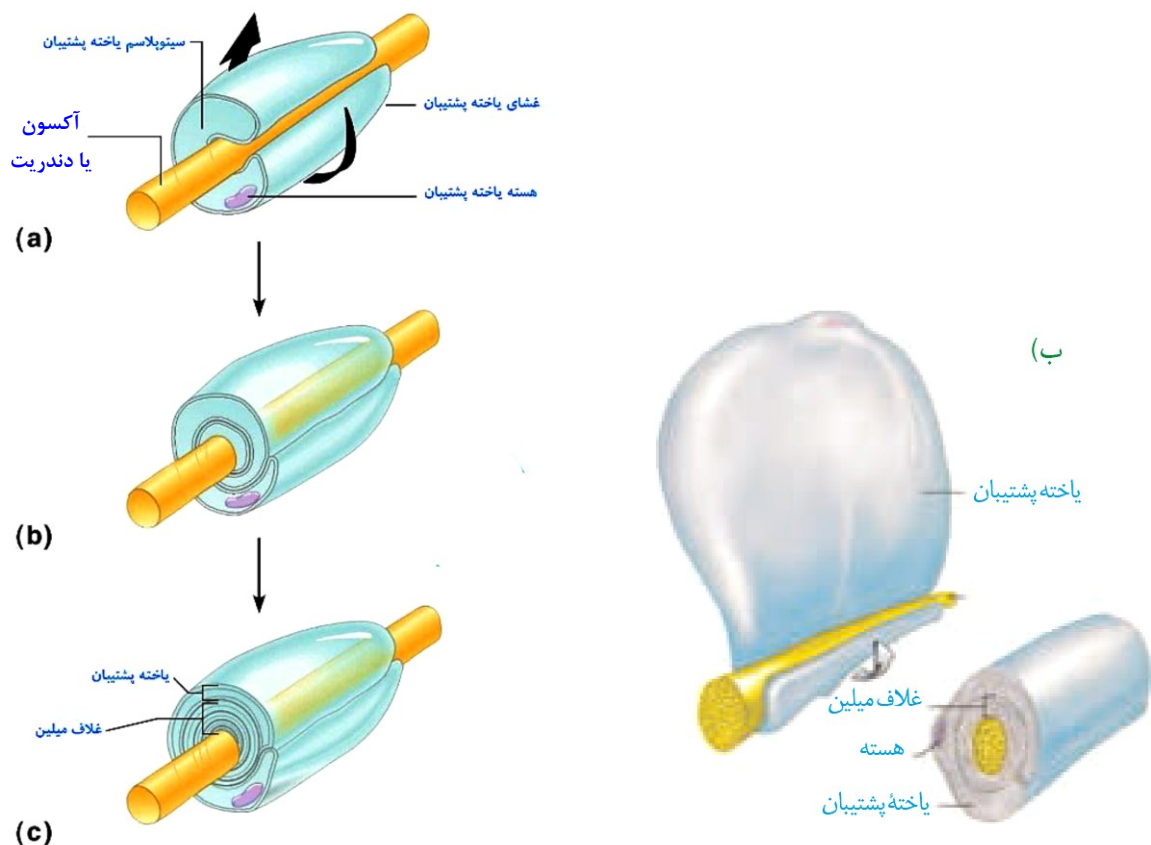

✓ **نکته ۶:** غلاف میلین همان غشاء سلول‌های پشتیبان است که چند دور، دور رشته‌های آکسون و و یا دندریت بسیاری از یاخته‌های عصبی را می‌پوشاند. در ساختار غلاف میلین پروتئین، فسفولیپید، کلاسترول و کربوهیدرات یافت می‌شود. (البته بیشترین مولکول تشکیل دهنده غلاف میلین فسفولیپید هستند و گلیکولیپید و گلیکوپروتئین فقط در سطح خارجی غشاء قرار دارند).

✓ **نکته ۷:** برای ساخت غلاف میالین، هم شبکه آندوپلاسمی صاف (برای تولید لیپیدهای غشاء) و هم شبکه آندوپلاسمی زبر (برای تولید پروتئین‌های غشاء) و هم دستگاه گلژی (برای بسته‌بندی پروتئین‌ها و لیپیدهای غشاء) نقش دارند.

✓ **نکته ۸:** غلاف میلین چند لایه غشاء است و هسته یاخته نوروگلیا در خارجی‌ترین لایه غلاف میلین قرار دارد. درون هسته همه سلول‌های زنده بدن انسان (نورون‌ها و نوروگلیاها) ژن یا ژن‌های آنزیم‌های سازنده میلین وجود دارد ولی این ژن‌ها فقط در برخی یاخته‌های نوروگلیا روشن است و میلین می‌سازند. در سایر سلول‌ها خاموش است.

✓ **نکته ۹:** جسم سلولی، گره‌های رانویه و پایانه‌ی آکسون در یاخته‌های عصبی، میلین ندارند برای همین در MS آسیب نمی‌بینند ولی دقت کنید که در اطراف همه نورون‌ها چه میلین دار و چه بدون میلین و در اطراف جسم سلولی و گره‌های رانویه و پایانه‌های آکسون، نوروگلیاهای دیگری یافت می‌شوند که در حفظ هم‌ایستایی و بیگانه‌خواری و ایجاد داربست‌هایی را برای استقرار یاخته‌های عصبی نقش دارند.

انواع یاخته‌های عصبی

۱. یاخته‌های عصبی حسی: پیام‌ها را به سوی بخش مرکزی دستگاه عصبی (مغز و نخاع) می‌آورند. نورون‌های حسی شکل‌های متفاوت دارند، می‌توانند میلین‌دار و یا بدون میلین باشند. می‌توانند یک دندریت یا چندین دندریت داشته باشند.

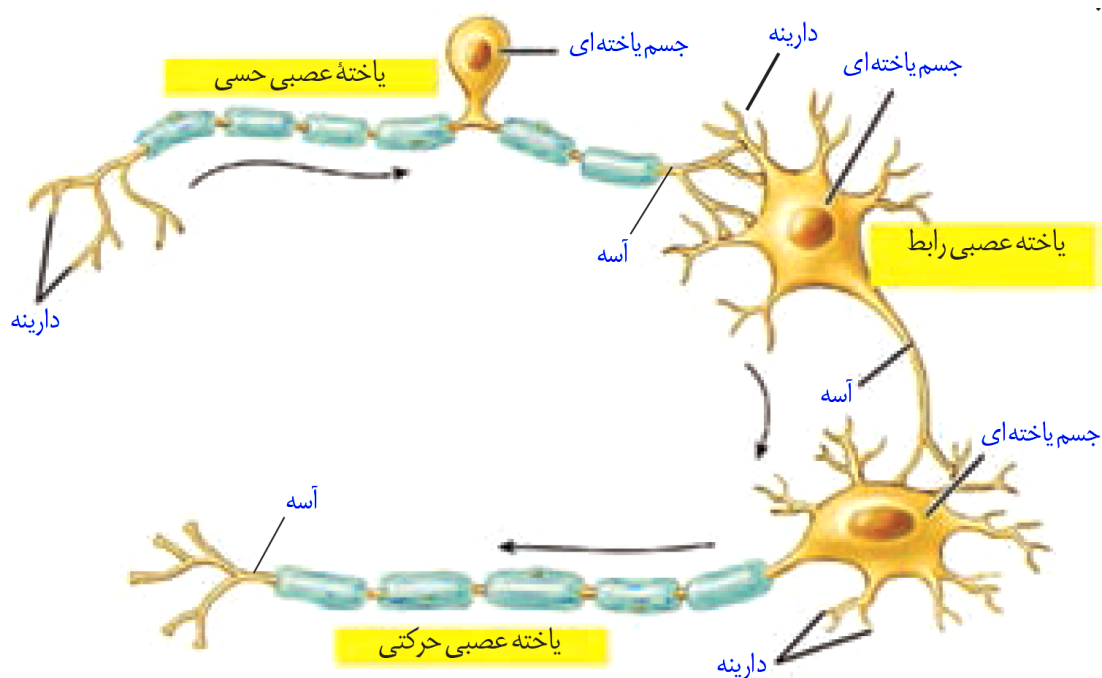
۲. یاخته‌های عصبی حرکتی: پیام‌ها را از بخش مرکزی دستگاه عصبی (مغز یا نخاع) به سوی اندام‌ها (مانند ماهیچه‌ها و غده‌ها) می‌برند.

۳. یاخته‌های عصبی رابط: در مغز و نخاع قرار دارند ارتباط لازم بین یاخته عصبی را فراهم می‌کنند.

نکته ۱: هر سه نوع یاخته عصبی (حسی - حرکتی - رابط) می‌توانند میلین‌دار و یا بدون میلین باشند. در اطراف تمام نورون‌ها چه میلین‌دار چه بدون میلین یاخته‌های غیرعصبی (نوروگلیا) یافت می‌شوند. نورون‌های فاقد میلین، هدایت غیر جهشی دارند و سرعت هدایت آن‌ها کمتری دارند و در MS آسیب نمی‌بینند.

نکته ۲: هر نورون فقط یک جسم سلولی دارند، که هسته در جسم سلولی قرار دارد، در دندریت و آکسون هسته یافت نمی‌شود ولی اندامک‌ها (میتوکندری، ریبوزوم، شبکه آندوپلاسمی، گلژی) علاوه بر جسم سلولی در دندریت‌ها و آکسون‌ها هم یافت می‌شوند.

نکته ۳: از جسم سلولی هر نورونی فقط یک عدد آکسون خارج می‌شود، آکسون همه نورون‌ها در انتهای خود منشعب می‌شود و چندین عدد پایانه آکسونی تشکیل می‌دهد. بنابراین هر نورون می‌تواند با سلول بعدی چندین سیناپس برقرار کند. پایانه آکسون‌ها برآمده است و دارای میتوکندری‌های فراوان است و انرژی لازم برای آزاد کردن ناقل‌های عصبی را فراهم می‌کند. انتهای همه دندریت‌ها و آکسون‌ها شاخه‌شاخه و منشعب است.

۲) غشای نورون‌ها:

اطراف یاخته را غشای یاخته‌ای احاطه کرده است. این غشا مرز بین درون یاخته و بیرون آن است. غشای یاخته، نفوذپذیری انتخابی یا تراوایی نسبی دارد؛ یعنی فقط برخی از مولکول‌ها و یون‌ها می‌توانند از آن عبور کنند.

۱) فسفولیپید: بیش‌ترین مولکول به کار رفته در دو لایه‌ی غشای سلول فسفولیپید است. در ساختار آن گلیسرول و دو اسید چرب که بخش آبگریزان و یک گروه فسفات که بخش آبدوست‌اند، به کار رفته است.

۲) کلسترول: در هر دو لایه‌ی غشاء یاخته‌های جانوری وجود دارد ولی در غشه سلول‌های گیاهی وجود ندارد.

۳) پروتئین‌های غشاء:

الف) پروتئین سطحی: فاقد منفذ هستند. برخی در سطح داخلی و برخی در سطح خارجی غشاء قرار دارند.

ب) پروتئین‌های سراسری: پروتئین‌های سراسری در عرض غشه قرار دارند. برخی پروتئین‌های سراسری دارای منفذ و به عنوان کانال و بعضی به عنوان پمپ عمل می‌کنند. برخی پروتئین‌های سراسری به عنوان گیرنده برای هورمون‌ها عمل می‌کنند. این گیرنده‌ها فاقد منفذ هستند.

۴) گلیکوپروتئین و گلیکولیپیدها: زنجیره‌هایی از کربوهیدرات‌های منشعب به برخی از لیپیدها و برخی از پروتئین‌های سراسری و سطحی که در سطح خارجی غشا قرار دارند متصل هستند. در لایه داخلی غشاء گلیکوپروتئین و گلیکولیپید وجود ندارند.

ورود مواد به یاخته و خروج از آن

۱) انتشار ساده: جریان مولکول‌ها از جای پر غلظت به جای کم غلظت (در جهت شیب غلظت) انتشار نام دارد. اگر مولکول‌ها از فضای بین فسفولیپیدها و بدون کمک پروتئین عبور کنند، به آن **انتشار ساده** می‌گویند.

مولکول‌هایی مانند اکسیژن، کربن‌دی‌اکسید و آب با این روش از غشا عبور می‌کنند. **یون‌ها انتشار ساده ندارند.**

۲) انتشار تسهیل شده: فرایندی که در آن مواد در جهت شیب غلظت، بدون صرف انرژی از طریق **کانال‌های پروتئینی** از غشا عبور می‌کنند.

۳) انتقال فعال: فرایندی که در آن، مواد به کمک پروتئین‌های سراسری به نام **پمپ**، برخلاف شیب غلظت با صرف انرژی منتقل می‌شوند، انتقال فعال نام دارد. **عبور یون‌ها برخلاف شیب غلظت از عرض غشه بطور حتم با صرف انرژی و در پی تغییر وضعیت قرارگیری پروتئین‌های غشایی (پمپ) رخ می‌دهد.** بیشتر انرژی انتقال فعال از هیدرولیز مولکول «ATP» به دست آید ولی برخی پمپ‌ها انرژی خود را از هیدرولیز ATP به دست نمی‌آورند.

